

Vytis

1

Juozas Brazaitis
2208 W. 23rd St.
Chicago, Ill.

No. 22 (324)

24

VYTIS

(The Knight)

ŽIEMA KAIME.

Courtesy of Chicago Art Institute

Gruodžio-December 31, 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

Ruoškimės Prie Didžiulio

VYČIŲ VAJAUS

Kuris Prasideda

1932 m. SAUSIO 1 d.

CENTRO SKIRIAMOS DOVANOS:

- 1) Posėdžių Plaktukas
- 2) Bronzos Skydas
- 3) Sidabro Skydas
- 4) Sidabrinė "Pergalės Taurė".

REMEMBER!

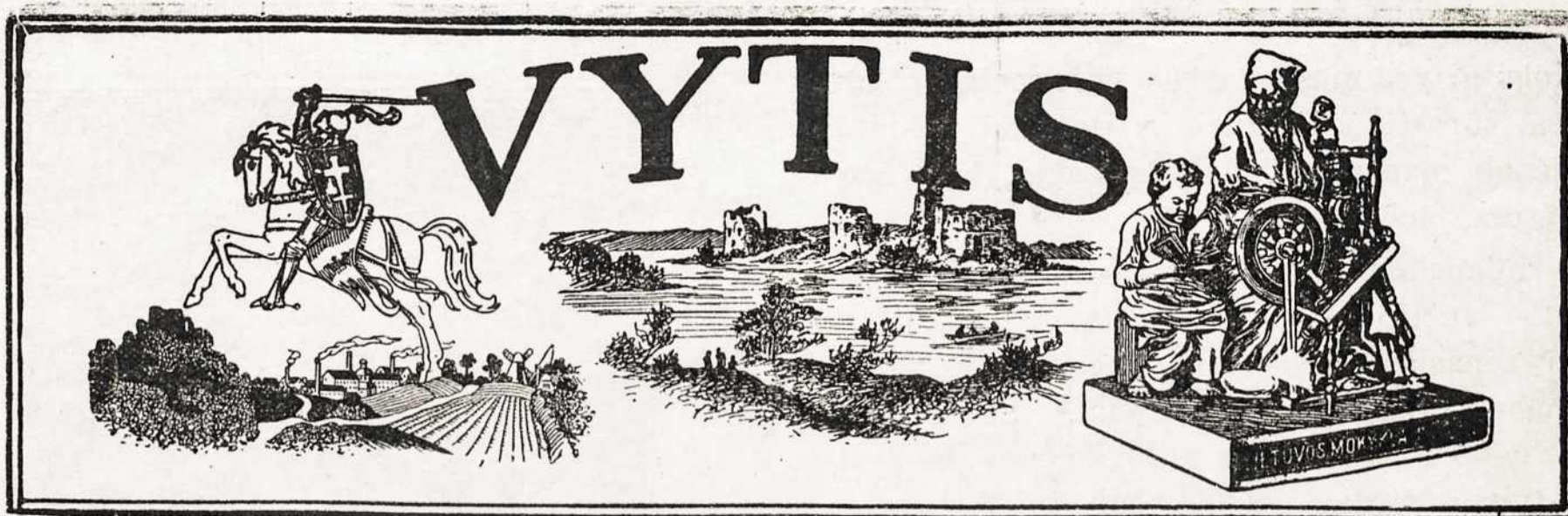
The Gigantic Drive
OF THE
Knights of Lithuania

WILL BEGIN ON

JANUARY 1, 1932

Come and Do Your Share!

MAKE THE K of Ls THE MOST POWERFUL ORGANIZATION
OF LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH IN AMERICA !!

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

GRUODIS-DECEMBER 31 D., 1931 M.

No. 22 (324)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

" V Y T I S "
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

" V Y T I S "
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

" V Y T I S "
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

LAIMINGIAUSIŲ NAUJŲ METŲ.

Lietuvos Vyčių Centras

1932 m. — 20 METŲ SUKATKUVĖS

Dar kartą pasauly pasirodė vilties žiburys. Visi sukruoto, sujudo ir ėmė ruoštis sutikti Naujuosius Metus, nes 1931 metai suteikė pasauliui be galo daug vargų. Visi nori pamiršti juos, nes tuose metuose daugelis darbininkų neteko savo kasdieninio darbo, savo duonos kąsnio; nemažesnis skaičius žmonių neteko pinigų, bankoms užsidarius, o likusius apsiautė kaž koki baimė, nepasitikėjimas savimi ir savo draugais. Negalima ir nereikia paslėpti, kad praėjusi 1931 metai buvo sunkoki ir Vyčiams. Turėjome vargų su savo spaustuvėle, su pačiu centru ir kai kuriais pavieniais asmenimis. Bet šią valandą, pradedant Naujus Metus — Vyčių 20 metų Sukatkuves, mūsų visa Centro Valdyba, visos kuopos ir nariai atrodo lyg tai sustiprėję.

Ne vienas gal norės tą faktą užginčyti, bet manau jis neatras priemonių. Pabaigoje pereinamųjų metų, dėka mūsų nenuilstamų vadų, kai kurių kunigų ir visuomenės veikėjų, atgijo vyčių kuopos tose apylinkėse, kur jos buvo užmigę. Ir atrodo ne bet kaip, bet su didžiausiu gyvumu. To negana, patys mūsų pirmieji vadai ir seni vyčiai, vėl stojo į darbą ir suteikė gerų rezultatų.

Matydami, kad tokiuose depresijos laikuose mūmuse atsiranda tiek kilnių norų ir neužgėsinamos jėgos dirbti Vyčių organizacijai, ką gi mes manome veikti šiais 1932 Naujais Metais, mūsų didžios šventės metais? Ar mes manome stoti į darbą ir jį varyti iki galo? Jei taip, tai imkimės jo nuo pat pirmos dienos.

Koks gi yra mūsų darbas šiais metais? Sun-
ta yra surasti žodį, kuris vienas tai apimtų,
bet vienok manau, neklysiu pasakęs, kad mes
jį turėsime labai daug.

Pirmiausia, prisiminkime pereito seimo nu-
tariimą — sustiprinti mūsų Centrą padedant ap-
mokėti senąsias skolas, kurių nesugebėjo atmok-
kėti mūsų buvusieji pirmtakūnai. Šis dalykas
yra be galo svarbus, nes kaip žmogus be svei-
kos ir tvirtos širdies negali gerai atlikti savo už-
davinio, taip ir organizacija be gero centro, be
pastovaus centro, negali judinti miegančių kuopų,
negali kurti naujų ir pagelbėti senosioms,
nes pats vos tik gyvas.

Antra padirbėkime mūsų Naujų Narių Va-
jų, kuris prasideda Sausio mėn. 1 d. ir tęsis iki
Gegužės mėn. 1 d, taip, kaip iki šiol nė vienas
metas mes nedirbome. Visi šiandieniniai Vyčių
organizacijos nariai turi tapti mūsų idėjos apaš-
talais ir eiti po visą Amerikos šalį. Supranta-
ma, kad Centro skiriamos dovanos nebus pilnas
įvertinimas jūsų kilnaus darbo, bet nepamirškite,
kad pati organizacija, jos vadai liks jums vi-
sados dėkingi, o jums patiems bus didis džiaugsmas,
kad jūs prisidėjote prie Vyčių organizaci-
jos išauginimo.

Trečia, patys save pajudinkime, pažiūrėkim,
apie save ir paklauskime savęs ar tikrai esame
Vyčiai, ar sekame savo organizacijos idealus
“Tautai ir Bažnyčiai”! Iš tikrųjų atrodo, lyg mes
esame apsikrėtę kokiomis nuodingomis dujomis
ir negalime nieko padaryti.

Nesinori tikėti, kad jaunimas, kuriame sle-
piasi tautos jėga, negalėtų nieko nuveikti. Bet
atvirksčiai, kiekvienas norėtų pamatyti tą jau-
nystės jėga išeinant į aikštę ir sukuriant puik-
nius darbus mūsų Tautos ir visuomenės ge-
rovei.

Tat mano, idėjos broliai ir sesers, kviečiu aš
jus į didžiulę talką mūsų organizacijai. Ateiki-
te visi, seni ir jauni, ir kartu iš vien padėkite
Centro Valdybai gerai pradėti Naujus Metus,
pasekmingai vesti Vajų ir puikiai prisiruošti
prie 20 Seimo ir mūsų Jubiliejinių Sukaktuvių.

Antanas L. Lapinskas,
Liet. Vyčių Centro Pirmininkas.

A. B. EIMUTIS, naujai išrinktas 41-mos
Vytautos kuopos pirmininkas.

DRAUGAMS.

Ei, draugai, petys į petį!
Laiks į darbą stot visiems,
Stiprią dvasią turim rodyt,
Savo priešams nelabiems.

Neužtenka, kad Tėvynė
Tik ant lūpų — žodis tas,
Bet darbais pasididžiukim!
Spėkas dėkime visas.

Kas didesnį mokslą turi,
Prasilavinęs labiau,
Gerbkim tą, nes jis jaunimui
Ir pasišvenčia daugiau.

X X X

Del Tėvynės tad vienybėn,
Reik, jaunime, stot visiems;
Reikia darbais pasirodyt,
Tinginiams ir dar kitiems.

Sulig Laumučio.

X X X

Ak! prakeiktoji ambicija! tavo vilionėms
mes prasiskolinę už visas didžiąsias blogybes, ku-
rias mirtingieji čionai kenčia.

— *Teckell.*

Kun. Juozas Jusevičius

DVASINIAI SKAITYMAI

IV. Kapelionas.

Beveik kiekvienoje katalikų ligoninėje yra kunigas vadinamas kapelionu, kuris dienos ir nakties metu yra pasirengęs ligoniui patarnauti dvasios reikaluose. Nedaro skirtumo ar kapelionas turi kitų užsiėmimų ar ne, jį visados galima šaukti prie ligonio reikalui pasitaikius.

Be to jis pats lanko kiekvieną ligonį nors kartą dienoje. Katalikams jis yra labai reikalingas, nes jis teikia jiems Šv. Sakramentus, — Dievo malones. Bet patarti jis gali visiems, nes jam kiekvieno žmogaus siela brangi. Kiekvienas ligonis yra jo brolis, sesuo, tėvas, motina arba geriausias draugas, kuriam jis ateina suteikti dvasiškos pagalbos.

Del to be skirtumo pažiūros ligonis privalo žiūrėti į jį kaip į savo geriausią prietelį, mandagiai su juo kalbėti ir tartis apie savo dvasios reikalus. Tikintis ligonis privalo žiūrėti į jį kaip į Kristaus vietininką ir prašyti jo palaimos.

V. Lankytojai.

Yra priežodis: „Skausmai mėgsta draugiškumą.“

Sirgdami, mes norime pasidalinti su kitais savo skausmus ir kentėjimais. Kai pasakome, kas ir kaip mums skauda, rodosi, lengviau pasidaro.

Dažnai ligonis nekantriai laukia lankytojų, kad jiems pasakius, kas jam skauda. Tačiau jis neturėtų reikalauti, kad savieji lankytojų jį uždraustu laiku. Lankymo valandos išmintingai sutvarkytos ligonio naudai. Jei lankytojai neprisilaiko tų valandų, jie gali pakenkti ne tik savo draugui, bet ir kitiems ligoniams. Ligoniui reikia atminti ne tik savo skausmus, bet ir kitų žmonių kentėjimus. Gal jie daugiau kenčia už jį. Gal jiems nėra vilties pagyti. Gal jiems reikia ramybės ir poilsio, kad galėtų išsprukti iš mirties nagų.

Taigi, pats ligonis žinodamas kitų žmonių padėtį ir atjausdamas jų kentėjimus, turėtų patarti giminėms ir kitiems, kad nelankytojų uždraustu laiku.

II. LIGONIO UŽSILAIKYMAS.

Daug reiškia paties ligonio užsilaikymas. Ligonis yra linkęs nerimauti ir per daug rūpintis savo padėtimi. Geriau, kad jis per daug nemanytų apie savo ligą.

I. Proto Įtekmė.

Protas turi didelės įtekmės ant kūno. Tai gi, jei ligonis daug mąsto apie savo ligą, kentėjimus ir skausmus, jis dažnai juos didina ir jo padėtis blogėja. Geriau būtų, jei ligonis pavestų savo kūno reikalus tiems, kurie rūpinasi juo ir stengiasi jį išgydyti. Toliau, jam reikia turėti pasitikėjimą juose ir visame sutikti su jų parėdymu ir patarnavimu. Tokiu būdu elgdamas jis greičiau pagys ir bus malonesnis tiems, kurie jį prižiūri.

II. Kas Daryti?

Jei ligonis gali ir gydytojas leidžia, jam patartina skaityti. Knygose jis ras daug medžiagos, kuri padės jam kūnu ir siela sustiprėti. Dabar jis turi geros progos pažinti sveikatos taisykles, kad ateityje išmintingiau ir geriau galėtų gyventi.

Daug ligų turi savo pradžią iš to, kad žmogus buvo užmiršęs gamtos taisykles. Dabar ligonis lengviau gali apsvarstyti, kame jis nebuvo išmintingas. Gal jis per daug valgė, gėrė? Gal jis neturėjo gero maisto? Gal jis neturėjo laiko išsimiegoti? Gal per sunkiai ir per ilgai dirbo? Gal nebuvo atsargus vaikščiodamas arba važiuodamas.

Juokingas dalykas! Žmonės būdami sveiki, visai užmiršta, kaip brangi sveikata. Jie tik tada apgailėstauja savo neatsargumą, kaip susižeidžia, turi pasiduoti operacijai, arba iš vargo visai nusilpsta ir negali eiti savo pareigų.

Ligoniui dar reikia svarstyti apie savo dorovinį stovį. Prasižengimai doroje dažnai kankina kūną ir yra priežastimi daug ligų. Del to ligoniui reikia atminti, kaip jis elgėsi būdamas sveikas. Ką jis darė? Jei mato, kad blogi draugai išvedė jį iš kelio, jam reikia ateityje atsisakyti nuo jų draugavimo. Jei mato, kad tam tikros vietos jam kenkia, reikia pasirūpinti jų nelankyti. Dabar ligonis turi progos pažinti savo kūno ir sielos reikalus.

III. Kaip Elgtis su Kitais.

Visa ligoninė ligonio naudai. Jei nebūtų ligoninių, tai nebūtų ir ligoninės. Už ligonį sesutės meldžiasi, nuolat dirba, rūpinasi ir įvairiais būdais stengiasi, kad geriau patarnavus jiems.

Gydytojai dažnai lanko ligonį, tyrinėja jo sveikatą ir stengiasi pagydyti jį, duodami reikalingų vaistų.

Ligoniui slaugės ištikimai tarnauja. Jos stovi prie jo kambario, arba net ir lovos dieną ir naktį ir stengiasi padėti jam pasveikti. Jei jos ir atsitolina kur nors, tai jas galima prisiskaičiuoti į kelias minutes.

Del to ir ligonis privalo saldinti jų gyvenimą malonumu. Jam reikia dažnai pastatyti save į jų eiles ir paklausti: "Ar aš būčiau toks pasišventęs dirbti dėl ligonio gerovės, jei aš būčiau sesuo, gydytojas arba slaugė?. Ar aš mylėčiau tokius ligonius, kurie yra kantrūs, patenkinti, malonūs ir tuos kurie atjaustų mano darbą. Taigi aš pats mėginsiu toks būti." Taip manydamas, ligonis pirmiausiai padėtų sau pasveikti ir pasaldintų kitų žmonių pareigas savo maloniu apsiėjimu.

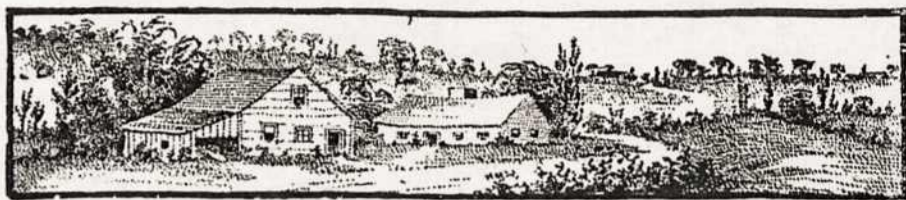
Į tokio ligonio kambarį sesutė, gydytojas, slaugė ir kiti įeity su džiaugsmu, o išeity su didesniu noru jam patarnauti ligoje.

Pagaliau ligoniui būtinai reikia visados turėti mintyje, jog jam žmonės tarnauja. Jie taipgi gali užsigauti, nors ir nenorėdami. Del to ligonis privalo būti mandagus, ir kiek galima kantrus.

IV. Užmirškime Klaidas.

Bet ką ligonis turi sakyti apie tuos dalykus, kurie jam nemalonūs? Pirmiausiai jam reikia žinoti, jog žmonės tarnauja. Tiesa ligoninės valdyba yra išmintingai išrinkta ir puikiai sutvarkyta. Tačiau nė vieno žmogaus nėra be klaidų.

Taigi ligonis žinodamas žmonių silpnybes bei trūkumus, privalo užmiršti visus nemalonius atsitikimus. Jei išėjęs iš ligoninės, apie tai ir kalbės, tai jam jokios naudos neatneš. Neatneš ir kitiems jokios naudos, nes trumpu laiku gal klaidos bus pataisytos ir viskas patobulinta. Del to, ligoniui netinka užmiršti tūkstančius gerų dalykų, o atminti vieną netinkamą ir apie jį kalbėti. Taip darydamas, jis elgiasi neišmintingai.

Juozas Rainys.

ŽENGIANT Į NAUJUOSIUS METUS.

Naujas jau aušta tau rytas.
Gražiai tave saulė pakylus apšvies,
Atbuski, pasauli, po ilgos nakties,
Atbusk nauju rūbu rėdytas.

Žengia per slenkstį jau metai nauji,
Rūbu nauju apsirengę.
Laukėme jų mes vilties kupini,
Ilgiesį skausmu pridengę...

Ramybės mes trokštam, mums ilgu be jos,
Ją laukjam iš metų naujų.
Senus jie pakeitę gal mūs išvaduos...
Pabugs neteisybė gal jų.

Audringai praėjo pro šalį — seni,
Praėjo. Negriž jau daugiau...
O sostan užsėdę jų vieton nauji
Pažvelgs gal į mūs kiek ramiau...

WINTRY WINDS.

Hear them whistling — wintry winds?
As o'er the tree-tops bare they blow?
What a melody winter combines
From the whistling winds and exposed bough!
The cords of the aged, viol-oak
Are opened at the winds first stroke
Whence issues forth a music pure
From an artist's hands in skill secure.
Oh, blow, ye winds, blow!
Scatter music where you go;
Though northern and wintry it be
It shall delight and comfort me!
Then in peace at my fireside
When the sun bleeds crimson on the mountainside,
I'll muse on in strains of music your very own
From the tree tops high where this day you've
blown!

Jonas J. Plytaitis.

VANAGAITIS.

He it is whose music swells.
The soul of me to the very skies,
Where ennobled, it willingly dwells,
And learns of the folly of the wise!
His Vilnius — what eloquence is here
Of our protestations!
His "Dul-dul..." how it's notes can cheer
The crowds! The very nations!
On with Thy music! Give us more!
Such as Thine long we needed before!
It'll ennoble our earthy days
And give us sunshine the ripest always!

Jonas J. Plytaitis.

Arėjas Vitkauskas.

PAMPASAI DEGA...

Apie Kordiljerus — didelę kuprą Amerikoje pagal Ramųjį vandenyną, šimtais kilometrų tęsiasi pampasai. Daug aukštos žolės, kuri panaši į sausą žemę, kurią sukelia arklių kanopos, kai pasiutiškai pradūksta raitelis, kuris gauda laukinius arklius. Vienodas vaizdas nešvaraus smėlio kalvų, apaugusių kreivotais krūmokšniais, ir didžiausia platybė žemės, kuri vietomis žolės pluoštais, kaip kokiomis plaukuotomis karpomis ant veido, nusėta. Ten likimas nunešė jį.

Jo pavardė buvo Stočkus, bet draugai raiteliai vadinavo Steč, kad lengviau būtų ištarti. Visi jie buvo iš įvairių pasaulio dalių, bet vienodai lauzė anglų kalbą ir visą ką darė „amerikoniškai“. Steč buvo narsus raitelis. Gerai mokėjo mėtyti „laso“ — kilpuotą virvę, su kuria pagauna laukinius arklius, ir niekuomet nepalikdavo savo rūkalo galiuko ant žemės, jeigu jis nuo išdžiūvusių lūpų bejojant nukrisdavo: Steč, lėkdamas ant arklio kaip pašėlęs, tuomet tik pasukdavo akimirksniui jį į šalį ir dar ore pagaudavo savo dirbtą popirosą. Taip, Steč buvo „olrait“ — labai geras vyras, kaip sakydavo draugai: vengrai, italai ir lenkai.

Gyveno pampasų kertelėje senis našlys su vaiku. Trobelka iš kelių lentų sukalta, tarpe smėlio gubrių visai nematoma, dengė menką jo gyvenimą. Vanduo buvo atstu nuo trobelkos ir jį reikėdavo parsigabenti arkliais. Bet keistas buvo senis. Kažin kodėl jis tokią gyvenimo vietą buvo pasirinkęs, nuo žmonių atsiskyres. Vandeni jį nešiojo odiniuose maišuose, kaip daroma Kaukaze ir kitur. Senis buvo pats kaukazietis. Su vaiku kalbėjo angliškai, bet ir jis iš motinos atsiminė kažin kokią Kaukazo tarmę. Steč juos pažino dar mieste būdamas ir kažin kodėl prie jų prisirišo. Ir trobelka daugiau Steč rankomis buvo statyta. Su vaiku Steč žaisdavo, kaip galima žaisti pampasuose. Užsodindavo jį ant arklio, pirmą prilaikydamas, o greitai ir vieną paleisdamas bėginėjo po platų „kiemą“, kuriame senis laikydavo sugautus laukinius arklius. Vaikas, nors dar nebuvo išėjęs iš žaidimo metų, bet jau vilkėjo dideles raitelio kelines ir užsidėdavo tėvo kepurę. Po plačiausiu tėvo stogu jis jausdavosi tikru laukinių arklių gaudytoju. Taip sėniui vaikas galėjo nebebūt pagalba, nes — senis persenas, o jis, palyginamai, permažas. Be to, senis nuolat sirguliavo.

Štai, ir dabar. Senis guli ant sukaltų lentų, vadinamų lova, ir kriuksi, o vaikas vaikštinėja aplink ir neturi ką veikti. Vandens yra atnešta tai vaikas kartais jo tėvui prineša ir vėl pro langą žiūri ir medį nagiu knebinėja. Pampasuose nieko nesimato. Steč išjojo dar nesenai, grįžti peranksti. Niekas nesukelia dulkių debesėlio didžiojoje dykumoje.

Daktaro seniui prireikė. Visai nukamavo pampasų oras ir tabakas, kurį senis taip uoliai rūkė. Ir išjojančiam tSeč jis prigrūmojo tik tabako neužmiršti, o apie gydytoją — nieko... Dabar jis sunkiai kvėpavo, bet vis tiek traukė storiausius dirbtinius popirosus, kad net liepsna degė laikraštis popieris, į kurį jie buvo vyniojami del stokos geresnio įvyniojimo.

— Eik, Džiosi, pavaikščiok, jeigu nori, aš užmigsiu — tarė tėvas, išrūkęs vienuoliktą popirosą. — O, kad nori, gali ir tu atsigulti, gūnę pasitiesęs. Steč dar negreit grįš. Duris užkišk basliu, kai gulsis...

Paslankiojo vaikas artimose kalvelėse, nuobodu ir ilgu buvo. Kad taip jį Steč būtų į miestelį pasiėmęs, tai būtų buvę gerai visą laiką. Senai jis ten bebuvo. Be tėvo ir atsilankančio Steč jis nieko daugiau ir nematydavo per kiauras dienas. Taip per savaites ir net per mėnesius... Vaiko vaizduotei trūko ganyklos, nors miestų vaikai kaip tik veržiasi, kinematografuose vaizdų prisiziūrėję, į tuos viliojančius pampasus, didvyrių raitelių žemę...

Tėvas tikrai knarkė, kai Džiosi įėjo į vidų. Nuo vienodo vaizdo akys tikrai buvo įlinkusios į miega, todėl pasiėmė vaikas arklio uždangalo nuo vabzdžių ir pasitiesęs atsigulė. Pirma plaukė svajonės vaiko galvoje, taip nesiderinančios su aplinkuma, o vėliau visa nutrūko, net nežinia ir ties kuria vieta...

— 0 —

Nuo miestelio pusės debesėlis žemių artinosi į pampasų gilumą. Jeigu žiūrėti iš orlaivio, tai nieko kito nebūtų matyti.

Prisidėjęs reikalingų daiktų į tarbą prie balno skubėjo daktaras, o jo bendrakeleivis vis kalbino greičiau joti abudu. Arkliams putos šnervėse maišėsi su sukeliama žeme. Daktaras ir Steč kitą laiką tylėjo. Steč akys matė kelią ten, kur jo rodos nebuvo. Pampasus Steč žinojo, kaip miestelio kelias gatveles.

— 0 —

Tėvas nubudo.

— Aha!... Miega! Gerai ir padarė — nuobodu vaikui!...

Gulėdamas susisuko rūkala, apsibarstė tabaku krūtine.

— Na, Steč parneš gero popierio, — tas kartus, rupūžė!... — pamarė jis. — Bet, geras vyras tas Steč.

Senis dar norėjo pamąstyti apie Steč, kurioje jis dabar gali būti vietoje ir ar jam užteko pinigų miestelyje, bet netrūko... Rūkalas iškrito...

Karčių dūmų debesėliai susisuko gūžtą sausų virvių tarpe. Atrodė lyg prie dviejų mirusių — senio ir vaiko — buvo uždegti kažin kokie paslaptingi smilkalai...

— 0 —

— Daktare, matai!...

— Kur?... Nieko nematau!

Steč akys buvo kaip Kordiljerų viršūnių gyventojų aro, todėl jis tarė:

— Dega pampasai!...

— Gal tik vaidenasi, Steč — buvo daktaro atsakymas...

— Vis tiek, turime paspausti arklius!...

— Daktaras neprieštaravo, o ir patys arkliai, lyg tai būtų su jais kalbėta, patempė kaklus ir kaip kulkos ėmė ryti tolumą...

— 0 —

Vaikas nubodo pirmas.

— Tėve, tėve... Tėve, degame! — judino jis įmigusį tėvą. Šis sunkiai buvo išjudinamas.

— Ką-a, vaike?!... — ir senio akys išplito kaip lašas ant drobės.

Senio kojos menkai teveikė. Išvirtęs iš guolio tik vaiku pasiramšėiuodamas paėjo. Dūmai apakino abudu — tėvą ir sūnų. Net iš karto durų nesurado, į sie-

nā bedēsi, ant karšto užmynē... Baslys numestas į šalį ir jie ore...

Bet ugnis greičiau išėjo lauk, kaip viduje išsiplėtojo. Virvės galas buvo toli per langelį išmestas ir ugnelė rusendama greičiau sausą žolę pasiekė, tik vėliau prie trobelės grįžo... Žolės kuokštai kaip rankomis nulinusiomis žolėmis buvo apsikabinę, todėl greitai ugnį perdavė toliau. Ana, jau rūko ir pleškėjo antroji kalvelė, krūmokšniais tirščiau apaugusi.

Senis žinojo ką reiškia pampasų gaisras. Ugnis išsiplės taip, kad jos po dykumą nesugaudysi, o nepraeisi neprajosi per tuos plotus...

— Į kairę, vaike!... — šaltai, kad ir silpnu balsu tarė senis.

— Bet kaip Steč?... — paklausė vaikas.

Senis nieko neatsakė.

Ugnis rietė iš dviejų pusių lanką, bet, jeigu ne senis ir ne ligotas, dar būtų galima iš susidarančių replių išsprukti. Buvo šviesu, nors ką tik nusileido saulė...

— 0 —

— Ar jodo turi daug daktare?... — paklausė Steč, kai jau ir daktaras pamatė, jog tiek jie, kiek į juos artėja ugnis.

Ar daktaras nesuprato, ar ką, bet atsakė:

— Jam reikia ne jodo...

Daktaras turėjo galvoje sergantį senį, o Steč — save, nes nuo nudegimų galima bus pavartoti jodą. Steč buvo pasiryžęs žygiui. Šį kartą jam reikėjo pereiti per ugnies sieną. Prancūzijoje didžiojo karo metu jis ėjo per ugnies ir plieno sieną, tai ir dabar...

— Daktare, duok visus vaistus, ir kiek gali — atgal!...

Daktaras visą suprato. Jis žinojo, ką reiškia pampasų ugninė srovė, kuri gali suvaryti į krūvą laukinių arklių tokią kaimenę, kuri dūkdama ir visą ką trempdama gali net miestelį nušluoti anksčiau kaip ugnis... Daktaro arklys vėl įrodė, jog ir gyvuliai moka suprasti pavojus. Greitai du raiteliai, tik į griežtai priešingas puses, kaip žaibai smigo į tolumą...

— E-ech!... — padrąsino Steč žirgą, kai prisiartinę cypianti ir traškanti juosta. Žirgas buvo klusnus. Gal ir jis nenorėjo pasirodyti menkesniu už žmogų; jeigu jau šis lenda į pavojų, tai ir aš negaliu atsilikti...

Dūmai plakė akis, skraidančios ore žiežirbos lindo karštos ir į nosį, ir vietomis smilko audeklas ir kaip yla staiga dūrė kur nors į šlaunį... Bet, — tik pirmyn!...

Pro nušviečiamą naktį nebuvo galima taip gerai pažinti vietas, bet gal ir raitelio ir žirgo bendra nuovoka daugiau padėjo, kaip ženklai, kuriuos mato akis. Juk ir uoslė negalėjo veikti: dūmų ir ugnies visur pilna.

Vietomis gerokas plotas jau juodas, tik rusena žolių pašaknes, o vietomis, dar iškyla ugnies krūmai ten, kur pirma kaip nors bendras užimas buvo pralenkęs. Pažįstamos kalvos tik smilksta...

— Čia!... — balsiai tarė Steč ir žirgas, padaręs reikiamą kiekį šuolių, pats sustojo prie trobelės buvimo vietos.

Greitas žvilgsnis pamatė, kad žmonių išeita. Pavojaus sudegti trobelėje išvengta. Bet tai dar neviskas. Galėjo tą padaryti pampasai, papuošdami savo veidą smilkstančiais kaulais.

— Kairėn!... — ir Steč pasileido keliu, kurį viena akies mirka jam sudarė vaizduotė.

Į tą pusę tegalėjo tik tuo aiškiai įsivaizduotu keliu žmonės nueiti. Tegalėjo būti labai nežymus pakeitimas.

Iš apgesusios vietos teko vėl į ugnį sprautis, lyg ją vytis su noru pasivijus joje sudegti...

Laikinis riksmas pasiliejo į orą. Arklio kanopų daromas triukšmas, ugnies šnarėjimas ir spengimas ausyse. Steč šaukė, šaukė, kiek galėjo...

— Pagaliau!...

— 0 —

Ant kalvos su aukštais nubirėjusiais kraštais stovėjo senis ir vaikas. Iš nakties tamsos matėsi, kaip jie kažin ką pašėlusiai dirba rankomis, senis krinta ir keiasi.

Kaip slaptingas didvyris iš pasakų šalies atūžė pas juos Steč. Pasirodo, jie norėjo užkirsti kelią ugniai ant kalvos užkopti, į kurią ji tegalėjo iš vienos pusės grūstis.

— Steč!... — laimingųjų balsais nuskambėjo abiejų žmonių riksmas.

— 0 —

Steč, kaip visuomet, pasiliko ten, kame jis buvo reikalingas. Jis dabar sėdėjo be skrybėlės, su kuria niekur nesiskirdavo, prie dviejų lovų. Senį jis atgabeno be sąmonės, vaikas kalbėjosi su juo, bet gulėjo. Pats Steč turėjo apraišiotas kai kurias kūno dalis, bet dėjosi ne ligoniui. Sesuo paklausė:

— Ar dar senukas nebuvo sąmonės atgavęs po padarytų žygių?...

— Ne!... — atsakė Steč tokiu balsu, kuris galėjo pasakyti lyg pavydą: ko tu, girdi, čia kišies — aš pats prižiūriu juk!...

Tuo tarpu nubudo iš apalpimo ir senis. Keistomis akimis apsižvalgė jis mažoje ligoninėje, pažiūrėjo į Steč, į sūnų ir į seserį ir tarė:

— Tabako, žinoma parnešei...

— Tamsta!... — norėjo kažin ką sakyti sesutė, bet ją Steč nutraukė:

— Perdaug tabako degė aplink mus, bet tu savo gausi!

Su tais žodžiais jis pakėlė nuo grindų šalia lovos pastatytą tarbą nuo balno, buvusią iš anksto numatytą, ir pradaręs tarė:

— Štai tau daug tabako!...

— Susuk, prašau, žinai, ta prakeikta žolė, kurią rovėme ant kalvos, ir supiaustė ir sudegino rankas!...

Ir senis parodė kaip boksininko pirštinėmis apvaisytas rankas...

— Na, gerai, aš tau susuksiu! — tarė Steč ir taip pat nebeplonais nuo marlės pirštis ėmė daryti kažin ką panašų į dirbtiną papirosą...

— Na, ir greitai jumis ugnis sugriebė!...

Senis atsakė:

Bet tu išgelbėjai, Steč ir štai parnešei tabako!...

Vaikas pro marlius nusišypsojo... Duryse pasirodė daktaras.

Senelis.

PO RYTINES VALSTYBES

(Tąsa)

Mes nei nepastebėjome, kaip Juniatos gražus upelis pasisuko, o mes su savo žirgeliu leidomės kalnais į Sunburg, Pa. Pakelyje į Sunburg, Pa. mes privažiavome plačią, ir gražią Susquehamos upe, kuri iš lėto tekėdama džiaugėsi auksine aušra ir pamažu kylančia saulute. Iš tikrųjų, čia buvo puikiausias reginys mūsų visos nakties kelionės. Ne vienas mūsų pamanėme, kad taip mūsų dainiai čia atsilankytų, kiek gražių ir malonių vaizdų jie čia rastų. Visas tas upės krantas atrodo lyg kad kas tyčia susodino juos ten, kad saugotų mėlynus vandenį, vienok tai yra gamtos darbas.

Šios upės grožis išvaikė mūsų snaudulius, ir mes dar kartą paleidom savo kakarynes skleisdami lietuviškas daineles. Bet nejučiomis, nors ir buvom susitarę nemigti, mūsų dainininkai ėmė kraustytis į miegenų karalystę. Net nei "pretzeliai" negelbėjo. Petrukas ir Marytė miegojo lyg užmušti. Juozas kart kartėmis imdavo traukti solo "z-z-z-z" iš mūsų operos, bet tos puikios "smelling salts" primindavo Juozui, kad jis ne musė ir neturi tais dalykais užsiimti. Stasytė irgi patyrė Juozo ašarų ir džiaugsmų. Tik mūsų žirgo valdytojo niekas neįveikė.

Apie šesštą valandą ryto pasijutome, kad mes esame anglies kasyklų apylinkėje. Visuose keliuose matėsi būriai darbininkų, einančių į kasyklas. Šalykelėse matėsi keltuvai, kurių pagelba žmonės yra nuleidžiami į žemės vidurius. Retkarčiais pesirodydavo ir tokių žmonių, kurie atrodė lyg jie ne į darbą eina, bet į prazūtį, kaip kalinys į elektros kėdę. Man rodosi, kad jie jaučiasi nusiminę, nes nežino ar sugriš iš kasyklų ar ne. Tokie vaizdai matomi kelyje nuo Sunburg, Pa. iki Tamaque, Pa.

Kol mes pasiekėme Tamaqua tai mums teko pervažiuoti pro sekančias lietuvių kolonijas: Shamokin, Mt. Carmel, Girardville, Ashland ir Shenandoah, Pa. Pasirodo, kad pastarajame mieste mūsų vadas yra gimęs. Čia taipgi aplankėme Šv. Jurgio parapijos bažnyčią, kurios grožis žavėte žavėja žmogų. Gaila buvo prisiminti, kad Clevelande, tokioje gražioje lietuvių kolonijoje, dar iki šiol nepajėgta išigyti tikros lietuviškos bažnyčios.

Apie 7 val. ryto sustojom Ashland Pa. pas Marytės mamytę, kurią mes bematant palikom. Pats miestelis rodėsi truputį apsileidęs, gatvės nebrukuotos.

Iš čia patraukėme į Tamaqua, kur gyvena kun. Karužiškio tėveliai. Kelionėje, nors ir trumpoje matėme daug vargingo ir skurdaus gyvenimo. Kai kur net matėsi žmonių jodinėjančių ant asilų. Atrodo, truputį juokinga miesto žmogui, bet ką darysi.

Štai ir Tamaqua. Sustojom pas kun. Karužiškio tėvelius, šiek tiek apsivalėme ir nuėjome išklaudyti Šv. Mišių, kurias mūsų vadas atlaikė Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje. Po pamaldų sutikom šios parapijos kleboną kun. K. Klevinską, labai linksmaus būdo žmogų. Sužinojęs, kad važiuojame į 19-tą Vyčių Seimą, jis palinkėjo mums visokios laimės. Ot ką tik neužmiršau, kad Tamaqua lietuviai turi gražią bažnyčią, mokyklą ir kleboniją. Šale bažnyčios čiurlena gražus upeliukas.

Grįžome iš pamaldų į Karužiškių namus, kur mūsų laukė pusryčiai. Pasistiprinę truputį snustelėjome, kad vėliau vėl galėtumėm laimingai pasiekti Brooklyn'ą. Be-

siruošdami apleisti savo malonius šeimininkus pamatėme, kad ir pats senelis jau buvo namie, tik truputį sužeistas — kasyklose jam galvą perkirto. Nors mums nemalonu buvo matyti toki nelaimė, vienok mes apspitome senelį, klausdami, kaip tą nelaimė atsitiko. Gi jis palengva ir sako: "Puolė iš viršaus gabalas anglies ir perkirto man galvą." Nors senukas jau pragyveno nemažą skaičių metų, bet dar yra linksmas, nes prisiminus apie kasyklų pavojus ir sužeidimus jis su skaudančia šypsena į mus prabilo: "Man negaila galvos, užgys; bet man kepurės tai gaila, nes dabar reikės naują pirkti. Mes tokiais dalykais jau esame apsipratę."

Oi, koks subruzdimas namuose! Nebeužtenka vietos ir stalų! Visi ėmė rašyti atvirutes: vieni rašė pažįstamiems ir meilužiams, kiti meilužėms ir draugams, o tretį tėveliams ir pačiulėms. Visi džiaugėsi, kad laimingai pasiekė Tamaqua. Parašę tas margas gromatėles ištraukėme laiškų dėžės ieškoti ir miestelio apžiūrėti.

Tamaqua miestelis yra nedidelis, bet švarus ir lygus. Abiejuose šonuose vienok yra aukšti kalnai, kurie tarsi ir sako: "Mes saugojame jus nuo audrų ir nelaimių, kurios siaučia kitose apylinkėse." Ne vienam mūsų pasirodė, kad šis miestelis yra gamtos apdovanotas.

Sugrižę iš miesto, kviečiami mūsų vado mamytės, mes nuėjome į jos gražų darželį, kuriame marguliuoja galybės puikių gėlių, rožių, mėtų ir jurginių. Toliau matėsi nemažai vaisinių medžių, naminių paukščių, kas mums darė labai gražaus įspūdžio. Iš tikrųjų širdžiai darėsi labai malonu matant tuos senelius turint gražų darželį.

Pavalgėme pietus, padėkojome mūsų šeimininkams už jų puikų vaišingumą ir gerą širdį, ir širdingai paspaudę dešiniąsias leidomės tolimesnėn kelionėn.

Rytinė Pennsylvania valstijos dalis yra daug gražesnė, kaip gamtos surėdyme, taip ir miestų surėdyme. Traukdami per rytinę dalį šios valstybės mes privažiavome upę, kurios vanduo buvo taip juodas, kaip anglis. Kažin, gal, ta upė ir sunkiasi iš kokio anglies urvo.

Išsiritome iš kalnų ir įvažiavome į Allentown, Pa., vieną gražiausių šios valstybės miestų. Čia gatvės švarios ir gražios. Namai mūriniai, medžiais apsodinti, lyg kokioje girioje. Gatvėse šviesų stulpai yra papuošti puikiais puodeliais, kuriuose auga gėlės. Išrodė, kad čia tik turtuoliai gyvena, bet pasirodė, kad esama ir nemažas skaičius darbininkų žmonių.

Apleidę šį miestą privažiavome Leighton, labai puikų miestuką. Ir čia lengvai buvo pastebima, kad žmonių gyvenimas nėra taip vargingas, kaip tų žmonių, kurie gyvena kasyklų srityse.

Buvome bemaž, kad mes esame Palestinoje, o ne Pensilvanijoje, nes privažiavome Bethlehem, Nazareth ir Jordano upę. Iš tikrųjų nuostabu darosi, kad tokie pat vardai, ir dar net labai istoriški, randasi kitame krašte. Matyti čia yra nemažai katalikų(?).

Apie pavakare prisiartinome prie New Jersey valstybės persikėlėme per Leighton upę ir su pilnu įtempimu, kartas nuo karto paragindami savo žirgelį, traukėme į Elizabeth, N. J.

(Tąsa sekančiame numery.)

KODEL ESU VYTIS?

Kaip tik aš sulaukiau progos susipažinti su Vyčių organizacija, bematant stojau į ją, nes panorėjau pasinaudoti jų puikiomis idėjomis ir prisidėti prie to gražaus lietuviybės darbo.

Vienybėje — galybė, ypatingai jaunimo. Ko jaunimas negali nuveikti? Tik reikia jam naudingo darbo ir gerų vadų. Jaunimas tai judanti gyva minia, kuri be vienybės nyksta pasaulio bangose, neatnešdama jokios naudos visuomenei ir dažnai savo veiklumą ir energiją nukreipia į blogą. Vyčių organizacija kaip tik ir yra tinkamiausias kelrodis, kur ta plati, galinga ir gyva jėga turi eiti. Vyčių organizacijos konstitucija ir seimai tai be galo gražiai nurodo.

Kuomi būtų lietuvių darželis be gėlių, ūkininko sodas be vaisingų medelių ir be čiulbančių paukštelių, o mūsų šiandieninė Amerikos lietuvių visuomenė be Vyčių?

Šiandieniniai Vyčių idealai yra tauta ir Tėvynė. Jie su pasididžiavimu kalba apie savo tėvėlių kraštą Lietuvą, dainuoja lietuviškas liaudies daineles, ir stengiasi palaikyti lietuvių kalbą, kiek galėdami. Jie drąsiai žengia į plačiąją Amerikos visuomenę ir platina lietuvių tautos vardą.

Vyčių idealai yra aukščiausi ir gražiausi. Jie ragina mus mylėti savo tėvų kalbą, papročius ir nešti lietuviybės vardą pirmyn. Vyčiai savo dvasia, veikimu ir darbais budina mūsų lietuvišką jaunimą ir ragina stoti į bendrą darbą lietuviybės naudai.

Matydamas tiek gražaus lietuvių jaunimo vykiant šias puikias idėjas neiškenčiau neįstojęs jų eilesna. Taigi ir tu mielas, jaunuoli-e, susipažink su kilniais Vyčių tikslais ir stok į jų eiles.

— Chicagos Antanas.

Ir Tokių Esama Vedybų

Rytai — keistenybių šalis. Daug apie tai jau buvo rašyta, bet naujų kurjozų vis dar surandama.

Pavyzdžiui, Indijoje toks dalykas labai dažnas: senas žmogus, našlys, jausdamas artėjant mirtį, nenori palikti savo vienturtės dukters vienos ir neištekėjusios pasauly. Del to jis apvedina ją su vienu iš daugybės šventųjų medžių. Vestuvių iškilmės atliekamos pagal visas taisykles, tarytum tas medis būtų koks žymus indas. Po tokių vestuvių mergaitės tėvas ramiausiai laukia mirties. Juk jo dukrai ateity negali nieko blogo atsitikti, nes ji ištekėjusi moteris, šventojo medžio žmona. Ir išties, tas faktas yra gerbiamas.

Indokinijoje, o dar daugiau Kinijoje labai dažnai mergaitės teka už raudono gėlių vazono. Tai daroma šitaip. Mirus sužadėtiniai prieš vestuves, dažnokai merginos pasižada niekuomet daugiau nemylėti kito vyro ir netekėti. Tada surengiamos tikros vestuvės su velioniu, kurį simbolizuoja raudonas gėlių vazonas.

Po vestuvių mergina jau laikoma našle ir apsigyvena pas velionies tėvus.

Indijoje dar kažkodel bijoma trečių vedybų, gal, del to, kad ten skaitmuo 3 laikomas nelaimingu. Kada kuris indas gauna trečią kartą apsivesti, tai daroma šitaip. Toks našlys visų pirma veda vištą (!), kuri po vestuvių tuoj papiunama, iškepama ir suvalgoma. Tu būdu pasidaro galimos vedybos ketvirtą kartą.

Dar keistesnis yra indų paprotys apvedinti negyvus daiktus. Pavyzdžiui, joks indas, sodinąs sodą, niekuomet nevalgys to sodo vaisių, kol nebus apvedintas kuris sodo medis su kitu, sakysim, mango medis su tamarindu arba jazminu. Apvedinimo ceremonijos atliekamos labai iškilmingai. Indas, padaręs vandens baseiną, negali iš jo gerti, neapvedinęs vandens su bananu, specialiai tam tikslui pasodintu pas baseiną.

Bet keisčiausias, tur būt yra saligramo apvedinimas su tulze, kurį kasmet rengia savo lėšomis Bršos radža. Saligramai — tai nešami upių kalkakmeniai. Tų akmenų yra labai daug, ir jų įdubimai indų laikomi dievo Višnos raštu. Kas įsimanytų tokį akmenį suskaldyti, tas užsitrauktų visos tautos rūstybę Tulzė — tai mažutis, šventas krūmas. Taigi, toks kalkakmenis kasmet apvedinamas su augalu (!). Visos ceremonijos sudaro tautos šventę. Surengiama iškilminga eiseną, kurios prysaky ant išpuošto dramblio nešamas "jaunasis" pas "jaunąją". Ši laukia ant kupranugario, ir visa eiseną keliauja į šventyklą, kur pagal visas taisykles atliekamos sutuoktuvės. Po ceremonijų "jaunavedžiai" paliekami šventyklos nišoj, o prieš šventyklą prasideda didelė tautos šventė. Šeiminkauja joj radža.

Arabijoje mergina, kurios sužadėtinis yra pakliuęs į nelaisvę ar šiaip kur ilgesniam laikui išvyksta, gali už jo vistiek ištekėti, jei tik jį atstoja koks nors jo daiktas. Tokiais atvejais geriausiai tinka sužadėtinio šautuvas. Vestuvių iškilmės atliekamos taip, tarytum jaunasis pats jose dalyvautų, tai yra, jos trunka tris dienas, per kurias jaunoji nuolat keičia aprėdus, tuo būdu parodydama svečiams visą savo kraitį. Gale jai, kaip jau ištekėjusiai moteriai, nudažomos raudonai rankos.

— "L. A."

Naujos "Sugrįžimo" Taisyklės

Imigracijos Biuras praneša naują svarbią permainą išdavime "sugrįžimo leidimų".

Dabartiniu laiku ateiviai norintieji apleisti Suv. Valstijas trumpam laikui, palengvinimui savo sugrįžimo kaipo nekvotiniaus imigrantais, išpildo aplikaciją form 631 išgauti sugrįžimo leidimus, paštu pasiunčia tas aplikacijas su trijų dolerių perlaida ir dviem fotografijom, Commissioner General of Immigration, Washington, D. C.

Senos reguliacijos veiks tik iki 1931 m. gruodžio mėn. 31 d. Po to ateivis, legališkai įleistas į šią šalį nuolatiniam apsigyvenimui ir norintis gauti sugrįžimo leidimą, turės asmeniškai paduoti aplikaciją arčiausiam imigracijos office. Tą turės atlikti nemažiau 30 dienų prieš išvažiavimą iš Suv. Valstijų.

Naujos reguliacijos leidžia tėvams arba prižiūrėtojams (globėjams) išpildyti aplikacijas vaikams, kurie patys negali to atlikti. Sergantis ateivis galės pasiųsti savo aplikaciją imigracijos ofisui paštu su paaiškinimu affidavit'o formoje. Visi kiti, turi asmeniškai suteikti Imigracijos office aplikantas turės asmeniškai suteikti dar daugiau informacijų apie save negu dabartinė form 631 reikalauja. Tos informacijos apims jo metus, luomą, jo užsiėmimą, laiką kuomet atvyko į Suv. Valstijas, paskutinę gyvenimo vietą sename krašte, vardą ir adresą arčiausios giminės, ir koks laikinas adresas užsieny. Mokestis už leidimą palieka tas pats.

Reguliacijos del pasų pasilieka nemainytos; aplikantas turi su savim atsinešti dvi fotografijas, pilno veido, 2 ir pusė x 2 ir pusė colių didumo. Ant fotografijų neturi pasirašyti. Ateivis turės ant fotografijų pasirašyti prieš imigracijos biūro valdininkus.

Kuomet sugrįžimo leidimas bus išduotas; jis nebus siunčiamas ateiviui tiesiog kaip dabar daroma, bet bus pasiūstas arčiausiam imigracijos valdininkui, paprastai tam valdininkui esančiam uoste, iš kurio ateivis ketina išvažiuoti. Kiekvienas ateivis turi asmeniškai nuvykti pasiimti leidimą.

Vieno šeimynos nario leidimas nebus duotas kitam. Imigracijos valdininkas leidimą tik tada, kada as-

muo pilnai persistato. Tik retais atsitikimais leidimai bus pasiūsti ateiviui užsieny, ir tik tada, kada ateivis tą viską prieš išvažiavimą apsižiūrėjo ir imigracijos valdininkas prižadėjo išpildyti jo prašymą.

Reguliacijos kaslink pailginimo sugrįžimo leidimo pasilieka nemainytos. Tuo reikalu reikia kreiptis prie Amerikos konsulo. Tam tikslui reikalinga ateivio vardas, adresas Amerikoje ir pranešimas kaip ir kokiū būdu išvažiavo iš Suv. Valstijų, ir dieną atvažiavimo ir išvažiavimo. Be to reikalinga priežastį del pailginimo, ateivio adresas užsieny, kur jo "sugrįžimo leidimas" turi būti pasiūstas. Mokestis už pailginimą paliks \$3.00.

— F. L. I. S.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

IŠ LIETUVOS VYČIŲ CENTRO.

Per lapkričio ir gruodžio mėn. Centrai suteikė piniginę paramą:

90 kuopa Harrison-Kearny \$50.00

New York-New Jersey Apskr. \$10.00

Už visas aukas Centro Valdyba yra labai dėkinga.

DAR KARTĄ VYČIŲ ISTORIJOS REIKALU

Lapkričio mėn. buvo atsikreipta į kuopas per "Vyčių", kad kuopos parašytų ir prisiųstų savo istoriją Centrai, kad būtų galima išleisti bendrą Lietuvos Vyčių Organizacijos Istoriją, minint 20 metų gyvavimo sukaktuves. Pasirodo, kad kai kurios kuopos visai pamiršo apie šį reikalavimą. Dar ne vėlu. Stok į darbą.

ARTIMESNIŲ SANTYKIŲ PALAIKYMUI

Kadangi daugelis kuopų jau išsirinko naujas valdybas kitiems metams, tai Centras prašo jus prisiųsti mums visos valdybos adresus, kad Centras galėtų palaikyti daug tampsnesius santykius su atskiomis kuopomis ir apskričiais.

NAUJŲ NARIŲ VAJUS.

Lietuvos Vyčių jubiliejinių metų naujų narių vėjus prasideda 1932 m. sausio mėn. 1 d. ir tęsis iki š. m. gegužės mėn. 1 d. Kadangi šie metai turėtų pasižymėti didesniu aktyvumu, centras nustatė sekančias vėjus taisykles ir dovanas:

Kuopa prirašiusi naują narį, kuris užsimoka savo mokesčius už visus metus vienu sykiu, gauna 10 akelių.

Už kiekvieną naują narį, užsimokėjusį tik už 6 mėn., kuopa gauna 5 akeles. Už prirašymą narių, kurie užsimoka vienu kartu mažiau kaip 6 mėnesius, kuopa negauna jokio kredito.

Kuopa surinkusi 100 akelių gauna posėdžių plaketą;

Už 250 akelių — bronzos skydą, už 500 akelių — sidabro skydą; ir už 1000 akelių — puikią sidabrinę "Pergalės Taure."

Be to Centro valdyba yra pasiryžusi aplankyti visas kuopas ir apskričius. Visos kuopos yra prašomos ateiti Centrai į pagalbą ir tuomi padėti sutraukti kuodidžiausį narių skaičių po Vyčių vėliava.

Centro Valdyba gavo p. Norkūno sutikimą lanky-

ti įvairias Lietuvių kolonijas laike šių metų vėjus. M. Norkūnas, kaipo senas ir patyręs Vyčių organizacijos veikėjas gali be galo daug padėti kuopoms rengiant vėjus vakarus. Tad visos kuopos norinčios pasinaudoti jo patarnavimu, kreipkitės žemiau nurodytu antrašu, o p. Norkūnas mielai sutiks pas jus atsilankyti, ir atsiveš puikių paveikslų iš Lietuvos.

M. A. NORKŪNAS, Box 91, Lawrence, Mass.

Lietuvos Vyčių Centras.

PAVEIKSLAI IŠ LIETUVOS.

Lietuvos Vyčių Organizacijos tėvas p. M. Norkūnas paskutiniaisiais laikais lankosi po Naujosios Anglijos kolonijas rodydamas ir aiškindamas paveikslus, kuriuos jis 1931 m. vasaros metu nufotografavo Lietuvoje.

Pastebėta, kad į Norkūno paskaitas (lectures) apie Lietuvą ir Lietuvos Vyčius lankosi skaitlingas skaičius jaunimo.

Patartina būtų, kad ir tolimesnės kuopos ir lietuvių kolonijos pakviestų p. Norkūną, nes jo paskaitos yra gyvos ir suįdomina visus: jaunos ir senus.

Visi turinti reikalą esate prašomi kreiptis.

K. J. VIESULA, 366 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

BROOKLYN, N. Y., 41 Vytauto Kuopa.

MĖNESINIS SUSIRINKIMAS

Lietuvos Vyčių 41-os kuopos metinis susirinkimas įvyko š. m. gruodžio m. 10 d. Susirinkimą atidarė vice-pirmininkas A. B. Eimutis. Dvasios vadas kun. Aleksius atkalbėjo maldą. Po to jis pasakė trumpą, bet išpuodingą kalbą kurioje jis pažymėjo, kad iki šiol 41 Vytauto kuopa išigijo gerą vardą ne tik apylinkėje bet ir visame Amerikos Vyčių tarpe. Ypatingai kuopa puikiai pasirodė prirengdama 19-tą L. Vyčių seimą. Toliau ragino neperstoti dirbus ir kėlus savo kuopos ir visos Vyčių organizacijos vardą.

Po to sekė valdybos raportai ir rinkimai naujos valdybos.

NAUJA VALDYBA

Ateinančių metų valdyba susideda iš sekaničių asmenų: Pirm. — A. B. Eimutis; 1-mas vice-pirmininkas — A. J. Mažeika, 2-ras vice-pirmininkas — M. Baliūnaitė; izdininkas — A. Grigalis; prot. rašt. — A. Alek-

na; fin. rašt. Ad. Buzaitė; kasos globėjai: — E. Ramoškaitė ir E. Genevičius; knygūpe ržiūrėtojai: — V. Kivyta, J. Čemerka, Ant. Buzaitė; maršalkos: A. L. Terebeiza ir J. Eimutis; kambario prižiūrėtojai: — J. Unguraitis, V. Pečkaitis, A. Kružinskas, O. Prizgintienė ir M. Zinkevičiūtė; korespondentai: — A. J. Mažeika ir A. Alekna.

Visi išrinktieji pasižadėjo dirbti ir kelti kuopos ir Vyčių organizacijos vardą visomis pastangomis.

SPORTAS

Išduota raportas apie sportą. Pranešta, kad kuopa turi vaikinų ir merginų krepšiasvydžių skyrius, kurie priklauso prie N. Y.—N. J. apskrities sporto lygos. Kadangi 41 kuopos yra tik pirmas metas šiame sporte tai mūsų kuopa negalės pasiekti aukšto laipsnio šiais metais, bet ateityje, manoma, kuopa pasieks gerų pasiekimų ir čia.

Susirinkimas buvo baigtas buvusio pirmininko A. Vismino su karšta kalba ir linkėjimais.

A. J. M.

NEW YORK — NEW JERSEY DISTRICT.

Well, folks, it seems like the basketball season has taken hold of all the councils for they are trying to produce championship teams, which are already entered in the N. Y. -N. J. district league.

The league opened its season on Dec. 13th with such teams as; Kearny, Paterson, Brooklyn, Bayonne, Elizabeth, Maspeth, and Jersey City.

In the opening games Kearny defeated Paterson by a score of 67 to 16; Bayonne beat Brooklyn (C49) 20 to 17; Maspeth suffered a defeat from the Elizabethans by a score of 29 to 25.

Leaving basketball for a second I want to mention that the Kearny bowling team opened its season by defeating Jersey City in three games. The high score was taken by Barsauckas of the Kearny team who knocked the maples for a score of 221. Bayonne's team defeated Brooklyn in three games with J. Bulwith of Bayonne possessing a high score of 213.

Bozo.

CLEVELAND, OHIO.

Iš Liet. Vyčių 25 S. D. kp. priešmetinio Susirinkimo.

Gruodžio 14 d. Liet. svet., atsibuvo L. Vyčių 25 S. D. kuopos priešmetinis susirinkimas, kurį atidarė P. Luiza.

Nutarimus iš pereinamo susirinkimo perskaitė mūsų Marytė, nutarimų raštininkė, kurie likosi priimti, kaip skaityti.

RAPORTAI.

Teatrališkos komisijos pranešimus padarė: P. Luiza, A. Salaševičiūtė ir J. Sadauskas. Svarbiausias šios komisijos pranešimas buvo, tai apie veiklą: "VYTAUTAS PANČIUOSE", bus perstatytas sausio 3 d., 1932 m. Lietuvių svetainėje. Programo vedėju buvo išrinktas kp. dvasios vadas, kun. A. Karužiškis, nors teisybę pasakius, jis nedalyvavo šiame susirinkime, bet pilnai pasitikėjo jojo sugebėjimu. Merginų komisijos pranešimą padarė: A. Salaševičiūtė, A. Mačiokas ir St. Ivinskaitė. Apie veikiančios komisijos veikimą, bei geriau pasakius neveikimą, raportą išdavė A. Rakauskaitė, J. Luiza ir V. Krasauskas, kaipo redaktorai ir komisijos nariai pa-

darė pranešimą apie savo redaguojamą "Žvaigždutę", kuri šiame susirinkime pasirodė pirmu kartu, ją nariai buvo pilnai patenkinti. Taip pat jiedu padarė pranešimą ir apie kuopos koro suorganizavimą ir jojo repetitijas. Koro mokytojum yra J. Luiza, o akompanistė A. Salaševičiūtė. Kuopos istorijos rašymo raportą išdavė mūsų Pranukas Macėnas, iš kurio buvo suprasta, kad istorijos rašymo darbas jau pradėtas. Komisijų raportai buvo priimti vienbalsiai ir užgirti.

"SPYČIAI."

Toliau sekė spyčiukai, kuriuos malonėjo pasakyti: vyte A. Rakauskaitė ir vyte P. Macėnas. Apie spykerius nėra ką daug rašyti, nes abu buvo mėgėjai, vienok mūsų Pranukas pasirodė tikru kalbėtojum. Jo prakalbėle visi nariai buvo suįdominti.

Metiniame susirinkime, kuris atsibus sausio 11 d. 1932 m., Liet. svet., šie nariai tapo išrinkti pasakyti prakalbėles: Olga Ragaziškaitė ir M. Žitkus. Yra vilties, kad šiuodu spykeriai irgi nenorės pasiduoti mūsų Adelei ir Pranui, bet pasistengs net juodu pralenkti. Olgutė ir Marcelinai, pasirodykite kitame kuopos susirinkime, ką judu galite. Atsiminkite, kad šis susirinkimas bus metinis, tai jame dalyvaus visi nariai ir jie norės išgirsti išjūsų ką tokio naujo.

NAUJA VALDYBA.

Šiame kuopos susirinkime buvo išrinkta del ateinančių metų 1932 m. nauja kuopos valdyba: dvasios vadas gerb. kun. A. Karužiškis, pirm. — Juozas Luiza, vice-pirmininkas — Pranas Macėnas, nutarimų raštininkė — Marijona Jaudegiutė, (buvusi), jos pagalbininkas — Marcelinas Žitkus, finansų raštininkė Agnietė Kiveriutė, jos pagalbininkė — Alvina Salaševičiūtė, izdininkas — Jurgis Kuzas, (buvusis.)

Gerb. J. Kuzas šį kartą tapo išrinktas jau net ant šešto meto kuopos izdininku, tai tikras mūsų kuopos veteranas. Izdo globėjais šie nariai pateko: Stasė Ardinskaitė ir Stasys Kazlauskas; tvarkdariais: Antanas Mačiokas ir Jonas Rakauskas.

Teatrališka komisija susidarė del ateinančių metų iš šių narių: A. Salaševičiūtės, M. Jaudegiutės, P. Mačėno, P. Luizos ir J. Sadausko. Korespondentai del ateinančių 1932 m.: P. Mačėnas, M. Žitkus, Olga Ragaziškaitė, A. Sadauskaitė ir J. Sadauskas.

ŽODIS KITAS APIE KUOPOS NAUJĄ VALDYBĄ

Daug nemanau ką rašyti bei iškelti iš kalno į padanges, bet tik tiek pažymėsiu, kad S. Daukanto kp. valdyba del ateinančių metų susidarė ar tik ne iš žymiausių ir veikliausių 25 kp. narių. Paimkime pirmiausiai naują kuopos pirmininką J. Luizą, kuris prie šios kuopos priklauso jau apie aštuoni metai ir visuomet Juozas buvo jos aktyvas ir ištikimas narys. P. Mačėnas priklauso prie kuopos irgi apie šeštas metas ir nuo prisirašymo prie 25 kuopos veiklumas ir energija nė kiek nesumažėjo, bet vis didėjo ir didėjo, pakol tapo kuopos įžymiu veikėju ir vadu. Pranas netik sugebi taip visokius kuopos darbus dirbti; bet jis randa laiko ir prie plunksnos, kuria tankiai kelia kuopos vardą katalikiškoje spaudoje.

Šiedu jaunikaičiu turi daug įtekmės narių tarpe, nes laike rinkimų naujo pirmininko pirmu kartu abu lygiai gavo balsų, kas kuopą privertė du syk balsuoti.

M. Jaudegiutė tapo išrinkta nutarimų raštininkė vienbalsiai ant antrų metų. Mūsų Marytė šiame darbe turi nemažus gabumus, kuom nariai norėdami jai pareikšti savo pasitenkinimą ir parodyti savo prielanku-

mą už josios gerą darbą — išrinko del 1932 metų už nutarimų raštininkę.

M. Žitkus žada žengti savo tėvelio pėdomis, kuris buvo šios kuopos vienas pirmutinių narių ir organizatorių. Finansų raštininkės abi yra gabios mūsų kuopos narės. Daug yra pasidarbavusios del savo kuopos, o ypač A. Salaševičiūtė dabartiniu laiku daug parodė veikumo. Abiem raštininkėms galima pasitikėti, kad juodvi žinos, kaip vesti finansų knygą, narių mokestis ir turėti tanpresnius ryšius su Centru, tankiausiai kucpą sukiršina su Centru — finansų raštininkas.

Kiti valdybos nariai vieni yra dar nesenai prisirašę prie kuopos, o kiti, kaip tai mūsų izd. yra vienas iš pirmutinių šios kuopos narių. Kitų valdybos narių lauksime su darbu pasirodant, o tada ir jų vardai bus pažymėti spaudoje.

MŪSŲ TAUTIETIS JACK SHARKEY BUVO CLEVELAND'Ė.

Gruodžio 10 d. miesto Public Auditorijoje buvo surengtas didelės kumštynės del mažų vaikų kalėdinio fondo padidinimo. Šiose kumštynėse dalyvavo ir mūsų tautietis kumštis milžinas — Jack Sharkey. Bet jis šį kartą dalyvavo ne kaip kumštinkas, bet kaip manadžeris ir refery. Jis buvo manadžeriu Ernie Shaaf, kuris šį kartą kumščiovosi su Frank Simms, slavoku.

Nežinia, gal mūsų tautiečius ir Pats Dievulis laimina. Kadangi antras mūsų tautietis nespėjo išilti, kaip slavoko manadžeris išmetė baltą rankšluostį. Tada refery paskelbė Shaaf laimėtoju — "technical knockout" ketvirtame rounde.

Buvo gražu pažiūrėti, kada mūsų abu tautiečiai, kaip ažuolai sulipo ant platformos, kuriem didžioji Cleveland'o publika iškėlė gausingas ovacijas. Clevelando dienraščiai pažymėjo, kad ši svetairė nebuvo mačius vienu kartu tiek daug žmonių. Buvo arti 12,000 žmonių. Teko stebėtis, kad tiek lietuvių buvo atsilankę pasižiūrėti šių kumštynių. Kur tik atsigreži, ten galėjai pamatyti lietuvių. Tai mūsų Sharkio dvasia juos čia sutraukė, o ne kas kitas.

O kaip yra smagu ir linksma turėti tokius garsius tautiečius, kaip Jack Sharkey ir Ernie Shaaf, kuo lietuviai negalėtų atsidžiaugti ir atsidadžiuoti.

Clevelando anglų spauda labai gražiai atsinešė linkui mūsų tautiečių, o ypač Jack Sharkey, kurio, galima sakyti, kad kas dieną tilpo paveikslai anglų spaudoje net ir su savo žmona.

Dauguma clevelandiečių, kaip lietuvių, taip ir kitataučių labai norėjo pasimatyti su Jack Sharkey asmeniškai, bet negalėjo prieiti. Sakė, kad viešbutyje prie jo kambario stovėjo eilėmis, bet labai mažai iš jų galėjo Sharkey pamatyti.

— Senelis.

BRIGHTON PARK BITS

For the first time in the history of the Council 36 the method of elections was changed. A nomination committee under the leadership of M. Mikals, selected the various candidates, and surely did a good job.

Father Val. a big favorite at all our meetings, was elected to continue as spiritual advisor, and Father Jonelis to assist him. S. Alešauskaitė will preside over our meetings for 1932. By the way, Miss Alešauskas is a very active member and has successfully held many positions in our council. Her able assistants will be

Eddie Žilvitis and Stanley Barkauskas. Both are capable workers and have some fine records to support them. Eddie manages our basketball team, while Stanley shines in the dramatic circles. As I can gather Stanley will be the director of dramatic activities for the coming year.

Antoinette Vaitkus will succeed B. Lindziute, our faithful financial secretary, who held the office for two years. We are confident Antoinette will not dissappoint us. Betty Vaičiulis will continue in her office as recording secretary. She surely is good looking at the desk.

Joe Masunas will hold the purse of Council 36 for the year of 1932. He succeeds our great and beloved knight K. Zaromskis who served our council with great loyalty. From now on Konstant and Joe will serve as reporters for our papers.

M. Ališauskas, a great lover of sports, succeeds her sister as director of sports. Chas. Šeputis will train the boys in the field of baseball and bowling. E. Žilvitis was elected to assist Charlie.

Helen Vėliulis and John Betkis are the trustees. A Tebelskis and A. Staras are to check the books and records of our council.

A. Guzas and M. Stankus will represent our council at all the meetings of the Chicago District. Who could be better?

Our new officers promise to work with all their might, and ask the members for more co-operation. Let's make Brighton — bigger and better in 1932.

BRIGHTON PARK BOYS' BASKETBALL

Brightons' prospects for a Basketball Championship never looked more rosier than at the present time; we're all pulling for the boys to come out on top.

Eddie Žilvitis who is the big Rockne of Basketball of our team is manager. Eddie who recently returned from South America, has brought with him some fathom plays that mean points. Joe (Obie) Zvibis the Captain can be recognized by the big smile, but a dangerous one when he shoots for a basket. Obie is one of the leading scorers to date. Stanley (Ham) Žilvitis is also attractive to the eye, mostly in size. Stanley plays center and is one of the Veterans of the team. Barney (Strangler) Chapas the other remaining Veteran has got his bad shoulder in shape now, and you can look for some action with Barney in there. The rest of the team is composed of new boys namely: Walter (Chong) Woveris and Adolph (Dingy) Knistautas, two of the smallest boys in the league, but what's that? Good goods come in small packages. Tony (Sex Appeal) Daush, the name speaks for itself, but Tony does things with a basketball, too. Walter (Whitey) Shemet, who is no stranger in the K. of L. League, started with a bang and is still going. Whitey should be a candidate for all star honors this year. Jimmie Zaura who goes about in a quiet way does his talking with a basketball. Johnny (Dimples) Taparauskas is another boy who knows what a basketball is for. Anthony (Lightning) Royce the latest addition to the our team, with his speed will soon be pushing the others for a regular job. The boys are outfitted in new green and white uniforms this year and are the most attractive on the floor.

Let's see everybody out at St. Phillips Gym every Sunday and root for the boys to bring home the bacon.

— "Yours Truly".

ELIZABETH, N. J., Council 52.

Hello, everybody! Here we are gain.

We are beginning the New Year with a splendid group of enthusiastic officers which were elected on Dec. 15, 1931. Perhaps, you have read much about the election of New Jersey's governor, by way of a landslide, but it is not so in our council. We had a real election, and it is was hot, too. If you don't believe me, ask Casimir Peck.

Elsie "smarty" Zidtoweskis slid into the presidential chair by a close shave, though Casimir said that girls do not shave. "Slim" Meskewich our former president is our new vice-president. Our new secretary gave a few comments, but wore a very cloudy look upon the presentation of all the paraphernalia that goes with the "job". So, members, when you see H. Gaires coming, don't run, because she's got the draw on you — we elected her to that "soft job". By the way, she asked you to be a little more serious about paying the dues, and a couple of months in advance. You know, we need the money.

"Ike" J. Urban is our new financial secretary. John Zally is the chairman of Athletic groups. He knows all the sports and possesses a degree A. C. (Athletic Chairman.)

M. Sokotski, the "it girl" who even has Clara Bow beat is the Chairman of Social Functions. D. Peskus is the House Chairman, and was elected unanimously. Casimir Peck is the sergeant at arms, and graduated from some Greek military College. Isn't it true, Cass?

And now for the serious words. My dear fellow members! There is one thing that our group needs more than anything else, and that is whole-hearted co-operation. We've got to quit making mountains out of mole hills. Our officers, no matter how capable and willing they may be, cannot do all the work. It is no more than right that every one of us should assume some responsibility in making Council 52 bigger and better. Turn off your radios on Thursday evenings and come to the meetings. If you don't care to take this bit of advice, remember, we will not reach our goal.

Until the voice of Council 52 is heard again, let's get busy.

THROUGH ROSE COLORED GLASES.

Elsie Z. has the brightest ideas' when it's gloomy. And how we know it!...

Anna G. made some speech at the last meeting. Her vocabulary includes Greek, English, Lithuanian and etc. Lithuanian and etc. Take it easy, boys!

Mildred L. attended the first meeting in "Cat's ages". (Did your... give you the air?)

Lew B. the wolf "coaches the girls' basketball team. I hope you will give me a few pointers, but not in basketball!...

Al. M. the golden voice of the air, has some difficulties in keeping it shining. Is there a plumber in the house?

Fritz J. known as Ceasor the teaser. Too bad, we haven't Bruturs to repeat the act...

Michael and Connie Peskus happen to be the mystery men; we never solve their features at the meetings. This case should be given to Sherlock Holmes.

Casimer Peck was damaged worse than a sandwich in playing football. Don't play so rough with them Casimer.

— I, Myself and Me.

MARQUETTE COUNCIL 112

Knihts of Lithuania, pause a while and recall the enjoyment you have experienced at all Marquette functions. Once again, we extend our invitation to you to participate in our "PRE-LENTEN DANCE" to be held on Sunday Eve., February 7, 1932 at the B. V. M. Auditorium, at 68th and Washtenaw Avenue.

This dance will be the climax of all functions before lent, and it will be your last chance to dance in the month of February 1932.

A. MISKINIS, Committee Chairman.

INDIANA HARBOR VISITS MARQUETTE.

Tuesday, Dec. 29th the members of Council 55 paid council 112 a friendly visit and played two basketball games.

The first game was played between the girls of the respective councils and ended in a tie score 6 to 6. The girls from Indiana Harbor are fast players. The marquette girls are good looking, but they back aggressiveness. Again, it would be advisable for the commissioners to know the basketball rules. It does not look so good to see the teams argue over nothing.

The second was played between the boys, and it ended 13 to 6 in favor of Marquette. This game was surely a good one. The first half ended 6 to 2 in favor of Indiana Harbor. However in the second half Marquette did some good shooting, and thus won the laurels of the day.

— Pete.

THE NORTH POLE, THE HOME SANTA CLAUS.

Sunday, December 27, was a day of great importance for the Lithuanian citizens of the North Pole. A great Concert and Dance was arranged by the Church Choir of St. Michael's Parish for the reception of dear old Santa Claus, who was returning from his visit to the other corners of this world. The young and old people were all excited. Just imagine, the old feudal ideas (that the young men and ladies do not participate in any other social doings, except dancing and card-playing) were shattered to pieces, because this time the parish choir, a numerous group of fair maidens and gentlemen, under the leadership of Mr. Kulys, gave the people of the North Pole and dear old Santa Claus a real treat by giving a concert of Lithuanian songs.

The solos and duets rendered by the more outstanding singers were surely admirable. Of course, the whole choir song well, also.

The musical part of the affair was ended by a heartily talk given by Rev. J. Svirskas. After that dancing, the sugar for the young folks and even for some of the older ones, began.

Your parents and friends admired the concert. Do you think they'll have another chance to hear from you soon?

HEARD DURING THE DANCE.

Santa Claus: — Oh, boy what an orchestra! They sound like beginners?

J. K.: — Why, certainly this is the first time they're playing.

Emily A.: — Oh, men are too dumb to understand the language of women.

Jos. L.: — Right, you are, my pal. I think the same.

Ann. L.: — Oh, make me popular, write about me.

— Chicagos Antanas.

A SNAPSHOT OF THE PLAY "DIVORSAS"

Sunday evening, Dec. 20, 1931 the St. George's hall was packed with people like a can of sardines. Amongst one could easily see our Rev. John Bakšys, prof. K. Bazys, M. Pikunas, I. Rovas N. Goodell, G. Devonis and many others.

The scene takes place in the "Remington and Balzar Steamship Co." office. The secretary Joanna Goodell is sitting at her desk in the waiting room and thinking about the next "P - F" Club meeting...

Amelia Krajeris and M. Parks are waiting impatiently in the waiting for their cousin F. Jurlen who has gone into the private office of the Messrs Remington and Balzar to speak about their passports for a honeymoon trip from "Charlotte to Sea Breeze"

President Al. Remington and vice-president "Wittie" Balzar are drinking tea in their private office with F. Jurlen.

Remington:— Don't worry, my dear sir, we will see that you will get the passport in a few days. But a.. a..hem, you could leave the money for your relations here as you see, our policy is...

Balzar:— Yes ... yes sir it is our policy ...

Jurlen:— (Rising with doubt and suspicion) Thank you, gentlemen. Here is the money. I will see you in a few days. Good-bye.

In the meantime an unusual scene occurred in the waiting room. "Red" Parks walks in the room all "stewed" and notices Amelia and Millie. He says: "Hello, ladies! Whoopee! Well, well if it isn't my little sweetheart! Oh you cooky!.. Come give reddie a kissie... No? Well, go to

"Tattle tale" S. Paliulionis happens to see the unusual love scene when she is passing by the window on her way to "Miller's Social Club" on Hudson avenue, and says; "Wait til their boy friends hear about this! . . . "Red" (Looks at Joana from a distance and winks at at her. Then "dances" up to her and tickles her under the chin.) — Oh you little baby!..

Joanna being very angry "socks" him in the jaw... and "Red" goes down for a count of thirteen.

Audience: Hooray! What a sock!

Peter Pikūnas and George Devonis rush on the stage and carry "Red" off to the General Hospital (another patient, Amelia) which the "Eismont Bros. Musical Ramblers" play the funeral march.

After finishing his sociable interview with Messrs. Remington and Balzar, Frank Jurlen comes into the waiting room and talks to Amelia and Millie.

(One minute later)

Gus Ruginis, Joe Stevens (Amelia's and Millie's boy friends), Stella Paliulionis, Bernice Jokshas and her boy friend Joe Mocejūnas come rushing into the waiting room...

Joe Stevens — Say, Millie, what's the big idea? Stella was telling me that you were flirting with some guy in the office. Isn't that right, Stella?

Stella — Yes, Joe, I saw it with my own eyes. And it happened just a short time ago...

Gus Ruginis — And you, too, Amelia! Ah! and I trusted you... believed in you... loved you... I am going to die from a "sun stroke"!

Amelia — No! No! Gus. you don't understand...

Gus Ruginis — You're driving me crazy. I'm going to jump off the "Kodak Park Chimney"...

Millie — But, please, let us explain...

Joe Stevens — What is there to explain? Were you not flirting with some guy in this office? Didn't he not hug you? Didn't he kiss you? Did he...

Amelia and Millie — (together) — No!

Joanna Goodell — Gentlemen, you are mistaken. These ladies have come with this gentlemen (pointing to Frank Jurlen) on some business.

Frank Jurlen — The lady is right.

Gus Ruginis — Who are you?...

Amelia — Oh, Gussie, I forget to tell you. He's my cousin, Frank and he came along with us to find out about... about our, that is... a trip... a trip...

Millie — Sh!...

Joe and Gus — A trip? What trip?..

Amelia — (bashfully) — Our "honeymoon trip".

Gus Ruginis — (happily and relieved) — Well, that's different. Ahem! Howdy, Frank.

Frank Jurlen — Howdie, Gus! I'm sure pleased to meet you. Howdie, Joe!

Joe Stevens — We're sorry for all this muddle... Let's all forget about it. What do you say we all go to "Eismont's Club on Ridge Road" and celebrate?

Frank Jurlen — Jumping frogs! Wait a minute! I got to see somebody...

Frank rushes into the room and finds Messrs. Remington and Balzar climbing out of the window. He grabs them by the hair and hauls them into the waiting room.

Audience — Mary Pikūnas is hanging on Nellie Goodell's neck and is looking very frightened. (Never mind, Mary!)

Frank Jurlen — Say, you two "mustard faces". What do you mean by taking our "dough" from us? Thought you'd get away, eh? You two are no more agents than I am. Give me my money back! And, give the money back you owe to this person (pointing to Joe Mocejūnas). Now, come along, you can explain yourself at the police station.

"Al" and "Wittie" — both are scared stiff. They hand the money back.

The gang goes to the police court...

Audience: — Hooray! Hooray! Sock 'em!

Rev. John Bakshys gets up and gives a "farewell speech" to the audience. The speech lasts three hours... The audience is sleeping...

"Eismont Bros. Musical Ramblers" are playing softly: "Good night sweetheart"... President John Mor-kūnas is yelling his head off: "Concentrate, ladies and gentlemen, concentrate"... Frank Collins is still counting the money in a corner with a pipe in his mouth.

The End (of a perfect eve.)

"Success" is the word that describes our comedy skit "Divorsas" which was presented in our church hall on the twentieth day of December.

The cast, for their work and endeavor had a dinner at the Marigold on Saturday, Dec. 26, where everyone forgot about their tedious practices that they had attended in order to make the play a success but only remembered to have a good time.

— J. C. M.

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.
Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON
OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only
2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

Tel. Prospect 3939

Metropolitan Wet Wash Laundry

Vienatinė Lietuvių Skalbikla
Chicagoje.

6553 SO. KEDZIE AVE.

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
Res. 6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2423 West Marquette Road

VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
Ketv. 9 - 12 ryte.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS

VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

1847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Rez. Phone Grovehill 1321

Office Tel. Lafayette 4180

DR. VINCENT G. STEELE

LIETUVIS DENTISTAS

4180 Archer Ave., šale Midland
Bankos. VALANDOS: 10 iki 12
A. M., 1 iki 5 P. M. 6 iki 8 P. M.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

When you think of installing
first class plumbing

JOHN KLEKER Plumbing Co.

1707 West 47th Street Chicago
Telephone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5330 Archer Avenue, Chicago

Telephone Lafayette 6531

TIK 1 DOLERIS

Kaštuoja visiems 1932 metams ka-
talikiškas savaitinis laikraštis "ŽE-
MAIČIŲ PRIETELIUS".

"Žemaičių Prietelių" gausite kas
savaitė 10-12 puslapių tvarkingai.

"Žemaičių Prieteliuje" rasite la-
bai gražių straipsnelių apie tiky-
bą, mokslą, ūkį, istoriją, teisę,
sveikatą ir t. t. ir t. t.

"Žemaičių Prieteliuje" rasite į-
domiausių paveikslų iš dabartinio
Lietuvos gyvenimo ir kitų kraštų.

"Žemaičių Prieteliuje" rasite taip
pat įdomiausių žinių, naujienų iš
visų Lietuvos kampų ir kitų kraš-
tų.

"Žemaičių Prietelius" siunčiamas
susipažinti kiekvienam, kuris tik
pareikalaus.

"Žemaičių Prietelius" skaityto-
jų intencija kas mėnuo laikomos
Šv. Mišios.

"Žemaičių Prietelius" redakto-
rius-leidėjas KAZIMIERAS BE-
RULIS.

"Žemaičių Prietelius" adresas:
Lithuania, Telšiai, "Žemaičių Pri-
telius", Kalno gatvė 20 nr.

TIK 1 DOLERIS

PADĖK SAVO PINIGUS ANT 6-to NUOŠIMČIO

Del Saugumo ir Parankumo Taupykite METROPOLITAN STATE BANKE

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo
bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais.
Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS

METROPOLITAN STATE BANK

Po Valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street